

kiego, oraz powiatów: dziśnieńskiego, brasławskiego, wilejskiego i duniłowiczowskiego Ziemi Wileńskiej na poszczególne powiaty ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich—Tom V Ros. Zb. Pr. wyd. 1903 r.) zostaje określona, poczynając od roku podatkowego 1922 w przeciętnych wysokościach ustalonych z każdej dziesiątej gruntów, w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego:

№ kolejny	NAZWA POWIATU	Z jednej dziesiątej gruntów uprawnych ogrodów, sadów i łąk	Z jednej dziesiątej lasów, pastwisk i odłogów, służących za pastwiska
1	białostocki	300	37
2	bielski	300	37
3	sokólski	300	37
4	grodzieński	240	30
5	wołkowyski	240	30
6	nowogródzki	250	31
7	stonimski	150	19
8	dziśnieński	240	30
9	brasławski	240	30
10	lidzki	280	35
11	wołożyński	160	20
12	wilejski	150	19
13	duniłowiczowski	240	30
14	kossowski	120	15
15	baranowicki	150	19
16	nieświeski	300	37
17	stołpecki	270	33
18	brzeski	120	15
19	kamień-koszyrski	130	16
20	sarnieński	150	19
21	łuniniecki	160	20
22	piński	120	15
23	prużański	130	16
24	kobryński	120	15
25	drohiczowski	130	16
26	włodzimierski	250	31
27	horochowski	250	31
28	lubomski	120	15
29	kowelski	120	15
30	krzemieniecki	300	37
31	dubnieński	300	37
32	równieński	300	37
33	ostrógski	300	37
34	łucki	250	31

§ 2. Do płacenia podatku gruntowego pociągnięte być mają wszystkie grunta użytkowe uprawne, ogrody, sady, łąki, pastwiska i lasy tudzież odłogi użytkowane jako pastwiska, znajdujące się w powiecie i położone poza obrębem miast i miasteczek z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustawy o podatkach bezpośrednich i ustawie o powinnościach ziemskich.

§ 3. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na powiat (§ 1) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunta poszczególnych właścicieli komisja repartycyjna dla podatku gruntowego ustanowiona na każdy powiat (§ 4) w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i sześciu członków z grona płatników podatku, powołanych przez dyrektora izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym, z których trzech ma być powołanych z liczby płatników mniejszej własności i trzech większej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadamiani piśmiennie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

§ 4. Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 5. Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i rozestaniu nakazów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor izby skarbowej.

§ 6. Termin płatności podatku ustanawia się do dnia 31 grudnia 1922 r.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

902.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich w stosunku do Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla obszarów powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego, zmienia

się brzmienie art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (T. V. Zb. Pr. ros. wyd. r. 1903), nadając im treść następującą:

„Art. 6. Ministra Skarbu upoważnia się poczynając od r. 1922 do określania wysokości państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, trockiego i święciańskiego. Wysokość tego podatku nie może być większa od przeciętnej normy obowiązującej w tych samych latach w powiatach województwa białostockiego”.

„Art. 7. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na powiat (art. 6) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunta poszczególnych właścicieli komisja repartycyjna dla podatku gruntowego, ustanowiona na każdy powiat w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu skarbowego, podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i sześciu członków z grona płatników podatku powołanych przez dyrektora izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym, z których trzech ma być powołanych z liczby płatników mniejszej własności i trzech większej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadamiani piśmiennie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i rozesłaniu nakszów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor izby skarbowej”.

§ 2. Stosowanie stawki państwowego podatku gruntowego określonej w dodatku do art. 6 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego uchyla się.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

903.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1922 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie djet i zwrotu kosztów podróży przy podróżach służbowych funkcjonariuszów państwowych poza granicami Państwa.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) oraz art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 507) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 75 poz. 677) stawki djet należnych funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowych do Estonji, Finlandji, Łotwy, Niemiec, w. m. Gdańska, na Górny Śląsk, do Rosji, Ukrainy, Austrii oraz Węgier podwyższa się z dniem 1 października jak następuje:

Stopień służbowy	Niemcy z wyjątkiem Berlina, Essen i Kolonji, w. m. Gdańsk i Górny Śląsk	Berlin, Essen i Kolonja	Estonja, Finlandja, Łotwa	Rosja i Ukraina
	Marek niemieckich			Mk. pol.
I i II	3.000	5.000	3.000	16.000
III i IV	2.500	4.000	2.600	14.000
V i VI	2.000	3.000	2.400	12.000
VII i VIII	1.500	2.500	2.000	10.000
IX i X	1.250	2.000	1.600	8.000
XI i XII	1.000	1.500	1.500	8.000

Stopień służbowy	Austria	Węgry
	Koron	Koron węg.
I i II	300.000	1.700
III i IV	250.000	1.500
V i VI	200.000	1.250
VII i VIII	150.000	1.000
IX—XII	100.000	750

§ 2. Paragraf drugi wymienionego w § 1 rozporządzenia uchyla się.

Wskutek tego §§ 3—10 wspomnianego rozporządzenia otrzymują odpowiednio numeracje §§ 2—9.